

Solari izveštaj

Dr Dafne fon Boh

3. novembar 2018

Katerine Ostin Fits: Dame i gospodo, dobrodošli u Solari izveštaj.

Sedim u prelepom domu i gledam preko vrtova Bazela, Švajcarska. Pridružila mi se i Dafne fon Boh, i mi ovde razgovaramo o vakcinama jer ste impresionirali jednog od mojih omiljeni saveznika na svetu, Tomasa Majera. Od danas obraćam mu se kao da živim sa Jodom. Napisali ste nekoliko članaka za Sadašnje doba magazin (The Present Age) kojima je veoma impresioniran. Pre neki dan smo se sreli u njegovom salonu i priznajem Vam da sam se snažno borila da shvatim koji su ciljevi vakcina. Ne mogu Vam reći koliko vremena smo proveli na Solari izveštaju koji istražuje vakcine - gledanje dokumentaraca i čitanje knjiga - i smatram da je to jedna od najproblematičnijih tema na planeti. Zadovoljstvo je čuti nešto osvetljeno o ovoj temi od strane pravog stručnjaka. Počnimo sa upoznavanjem, Vašom biografijom i kako ste postali zainteresovani za vakcine?

Dr Dafne fon Boh: Ja sam doktor medicine i psiholog kao i antropozofski lekar. Dugo sam radila u dve antropozofske klinike za hronične bolesti.

Fits: To je bilo u Kanadi ili Evropi?

fon Boh: Rođena sam u Kanadi. Sa svojih osam godina preselili smo se u Argentinu. Sa 20 godina sam u Argentini pronašla antroposofiju i to je promenilo moj život. Počela sam da studiram psihologiju, a na kraju mog školovanja iz psihologije, upoznala sam se sa antropozofskom medicinom. Odlučila sam da je ona revolucionarna, i da sam morala da budem u tome. Odlučila sam da počnem da studiram antropozofsku medicinu. Došla sam u Nemačku kako bih naučila nemački jezik i počela sam sa antropozofskom medicinom na univerzitetu u Nemačkoj.

Fits: Dakle, govorite engleski, francuski, nemački i španski. Vau!

fon Boh: Osoba koja me je učila antroposofskoj medicini prve tri nedelje koje sam studirala u Argentini bila je dr Oto Volf.

Vremenom, on je postao moj učitelj. Pratila sam ga na mnogim konferencijama i on je doktor koji je napisao standardan rad za doktore kako da nauče antroposofsku medicinu. Nasledila sam sve njegove knjige i uređujem ih i prosleđujem da budu objavljene. Postoji osam knjiga. Tri su za lekare, a pet je za sve koji nisu lekari. Radila sam u dve klinike u Nemačkoj 15 godina. Ove poslednje tri godine bila sam glavni lekar klinike. Sada imam svoju privatnu praksu u Nemačkoj. Pre desetak godina, počela sam da održavam konferencije uglavnom lekarima zainteresovanim za antropozofsku medicinu, ono što sam naučila od dr Ota Volfa. U ovom trenutku redovno održavam konferencije na dalekom Istoku - Kina, Tajvan, Tajland, Malezija - i na Istoku - Ukrajina, Rusija, i Srbija - a počela sam u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, i Kubi.

Fits: Bili ste u Nju Jorku.

fon Boh: I vratiću se u februaru.

Fits: Hoćete li mi javiti da to mogu objaviti?

fon Boh: Da. Veoma je važno osmotriti savremenu medicinu i šta to ona radi, a šta je zaista opravdano i šta nije opravdano. Gde je prava snaga naše moderne medicine a gde nije jaka? Kada govorimo o vakcinaciji, ona je uvek veoma delikatna, jer moderna medicina kaže da je to jedan od najvećih uspeha moderne medicine. Hemijska medicina - antibiotici i antipiretici i svi ostali anti - se prave delom od hemikalija kao i vaccine. Moderna medicina kaže da je prevazilaženje svih zaraznih bolesti, koje su bile epidemijske do 1900-ih, zahvaljujući antibioticima, anti-terapiji, a posebno zahvaljujući vakcinaciji. Ali ako pogledate statistike i grafikone, vidite da to nije istina.

Fits: Govorite li o vakcinama ili antibioticima ili oboje?

fon Boh: Zaraznim bolestima. Ako uzmete tuberkulozu za primer, ja ću Vam pokazati grafikon. Ako vidite grafikon kao ovaj, i vidite ovde na vrhu trenutak kada je hemijska moderna medicina počela i malo kasnije došle su vakcine, a pogledate i ovaj grafikon - koji pokazuje broj ljudi koji su bili bolesni ili broj smrti od bolesti - i vidite da grafikon ide ovako, što dalje ulazite u godine, manje je bolesti. Pomislićete, "Vau! Ovo je predivno!"

Fits: Osim što je to takođe isti grafikon i za moderne sanitarne sisteme. (Slika ograničenog dijagrama: isprekidana linija gornji levi deo izvan dijagrama.)

fon Boh: Ali ako ovako pogledate, vidite da su se zarazne bolesti već smanjivale pre nego što se počelo sa modernom medicinom, sa antibioticima i vakcinama. Tu sliku moramo staviti u ovaj izvještaj. Na primer, ako uzmete tuberkulozu, to su broj smrti u Engleskoj i Velsu u godinama 1840. do 1970. godine (Slika 2 tuberkuloza, smrt u Engleskoj i Velsu). Ako ga zaista pogledate, i možda to mogu objasniti na način koji se može razumeti kroz slušanje. 4.000 ljudi na milion ljudi u Engleskoj i Velsu je umrlo od tuberkuloze 1840. godine. Ako pogledate, 100 godina kasnije 1940., samo 500 ljudi je umrlo od tuberkuloze. To je samo 10% od onoga što je bilo. To je sve. Već je 3.500 ljudi manje koji ne umiru više od tuberkuloze u odnosu na 1840. Sada, bili bismo ponosni ako je to bilo zahvaljujući našoj modernoj medicini, ali nije.

Fits: Većina pada je došla pre moderne medicine.

fon Boh: Moderna medicina je došla 5 godina kasnije, 1945. godine. Sve se ovo dogodilo bez moderne medicine. Devedeset posto smrtnosti od malignih bolesti već je nestala. Ali ako uzmete dijagram od 1945. godine, ako sakrijete sve do 1945. godine i počnete sa 1945., vidite kako se krivulja spušta prema dole i razmišljate: "Zahvaljujući modernoj medicini". Ako ne sakrijete sve do 1945., i počnete sa 1840., onda vidite da je nakon uvođenja moderne medicine sve postalo samo malo bolje.

Fits: Dakle, sada imate ogromno poboljšanje u sanitarnim sistemima, vodenim sistemima i ishrani i svakojake druge stvari se dešavaju.

fon Boh: Vi posebno vidite najveći skok sa 4.000 na 3.000 smrtnih slučajeva koji su se desili tokom deset godina, između 1840. i 1850. godine.

Fits: Da li znamo šta ga je prouzrokovalo?

fon Boh: Između 1810.- 1820. došla je industrijska revolucija. Ljudi su umirali od gladi u Evropi. Neverovatno je i ne možemo to ni zamisliti. Industrijska revolucija je oduzela posao od ljudi. Počelo je sa tkanjem. Ljudi su tkali za svoje živote i izgubili su. Mašina plete mnogo brže, a ljudi su zaista gladovali. Počeli smo sa mašinama i nismo imali socijalnu mrežu da pomognemo ljudima. To bila je glad koju vidite. 1840. država je počela pomagati ljudima; počeli su da ih hrane, i to je pomoglo smanjenju tuberkuloze. Naravno, glad vas čini slabim - ne samo vaše telo, već i vaš celi imuni sistem. A onda se zarazite, ali infekcija je samo sekundarna slabost imuniteta.

Fits: Kada je uvedena praksa pranja ruku? Da li znate?

fon Boh: To je bilo malo kasnije. Vidite, na primer oko 1850. - 1860. otkrili smo da uopšte postoje bakterije a mikobakterija tuberkuloze je otkrivena 1882. Ali, vidite, već 1880. godine bilo je samo 2.000 ljudi koji su umirali umesto 4.000. Dakle, već polovina ljudi nije više umirala, a da mi čak nismo ni znali za postojanje mikobakterije tuberkuloze. Mikobakterija tuberkuloze je bila pronađena oko 1882. U to vreme nije bilo nikakvih hemikalija protiv bakterija jer tada nismo ni znali da one čak postoje. Pranje ruku počelo je da bude važno i higijena je počela da postaje važna malo ranije nego što su otkrivene bakterije, ali postala je još važnija nakon otkrivanja njih. Dakle, vidite da je multi-faktorni razlog zašto su se zarazne bolesti smanjile, ali jedan od najvažnijih faktora je zaustavljanje gladi, a ne moderna medicina. Ako pogledate našu statistiku, rade se ovako. (Slika 1 - ograničeni dijagram). Ovo je laž. Nije više naučno. Šta je laž? Kada znate istinu i kažete suprotno. Ljudi koji pokazuju ovu

sliku, moraju znati istinu, ali pokazuju samo deo istine što vam daje utisak, zahvaljujući modernoj medicini stavili smo zarazne bolesti pod kontrolu. Ovde možete videti (Slika 2 tuberkuloze: od 1945) da je „zahvaljujući modernoj medicini“ tuberkuloza opala i dalje se smanjivala. To nije istina, jer možete videti da postoji velika razlika u tome koliko je smanjena iz drugih razloga, pogotovo završetkom gladovanja. Isto je i sa dečijim bolestima.

Fits: Ako bih Vam pokazala profit od strane investitora tokom istog perioda, ono što bih Vam pokazala je nešto što bi izgledalo ovako; "H obeležava tačku." Kako se tuberkuloza spušta, zarada za investitore farmaceutskih kompanija bi probila plafon.

fon Boh: Razumem. Tuberkuloza nije jedina bolest, već većina zaraznih bolesti su s vremenom prosustale jer je bilo manje gladi, više higijene - pranje ruku, kao što ste spomenuli, ali posebno manje gladi - i to možete da vidite kod dečijih bolesti npr male boginje. Možete videti koliko je dece umrlo od malih boginja. 1860, ih je umrlo mnogo. (Slika 3)

Fits: Da li je to u Velikoj Britaniji ili Nemačkoj?

fon Boh: Ovo je u Engleskoj i Velsu. Ovde možete da vidite da je 1960. godine bilo skoro nula. Onda se 1970. godine počelo sistemski temeljno sa tim da je svako dete moralo biti vakcinisano kako bi celokupno stanovništvo bilo vakcinisano. 10 godina nakon što su deca prestala umirati od malih boginja. Ista je priča sa velikim kašljem. Vidite 1910. Mnogo je ljudi umrlo od velikog kašlja. (Slika 4: Magareći kašalj) A sada, ovo su statistike Švajcarske. Veliki kašalj je bio veoma, veoma loš tamo je 1910. godine, a vakcinacija je počela 1945. godine, kada veliki kašalj skoro da više nije bio problem. Sva ova moderna medicina počela je nakon što su bolesti postale manje opasne ili ređe.

Fits: Skoro je iskorenjena pre nego što su uveli vakcinu.

fon Boh: Upravo tako. Dakle, ovo postavlja veliko pitanje u vezi sa vakcinacijama.

Fits: Jedna od velikih laži - i to je neverovatno koliko je efektivna laž - jeste da su vakcine bile uspešna priča i da su iskorenile bolest. To jednostavno nije istina.

fon Boh: Upravo tako. To je suština. Nije tačno da postoji smanjenje zaraznih bolesti zbog moderne medicine.

Fits: Opale su pre moderne medicine.

fon Boh: Tačno. Već ranije su skoro nestale. Ovo važi za većinu zaraznih bolesti, ne samo za tuberkulozu, već i za upalu pluća, difteriju, itd. Sve je to u knjizi dr Ota Volfa (Huseman /Volf, Antroposofski pristup medicini, Vol. III, Mercuri Pres, Spring Vali, NjJ). Ostale bolesti kao što su veliki kašalj ili dečije bolesti izgubile su svoju opasnost, svoju smrtonosnost, ali su nastavile da postoje. Samo su postale bezopasne kada su deca bila dobro uhranjena. Kako su došle vakcinacije i počele se primenjivati u velikom obliku na celo stanovništvo, onda jesu uticale da počnu da nestaju neke bolesti. Postoje zapravo dve bolesti koje su nestale zbog vakcine. Jedna su velike boginje a druga je polio. Velike boginje su uklonjene vakcinom, ali morate znati da je vakcina bila izuzetno opasna. Prourokovala je kod dece encefalitis - upalu mozga. U samoj bolesti boginja nije bilo tako uobičajeno da se kod dece razvije encefalitis, ali uz vakcinu su dobijali encefalitis. Postojao je veliki broj kuća za decu sa oštećenjem mozga koja su bila puna ove dece koja su imala nuspojave vakcine. Bila je to opasna vakcina, ali je iskorenila velike boginje. Ne postoje više velike boginje, ali po veoma visokoj ceni, po višoj ceni od bolest malih boginja. Vakcina je bila štetnija od bolesti.

Fits: Velike boginje nisu izazvale mnogo smrti, zar ne?

fon Boh: Nisu. Izazvale su određen broj smrti kod siromašnih ljudi koji su gladovali. Oni su bili najviše pogođeni. Hrana bi bila bolja terapija od vakcine i sigurnija.

Fits: Dakle, u stvarnosti su umrli od slabog imunog sistema, a ne od velikih boginja.

fon Boh: Upravo tako. Velike boginje su bile sekundarni uzrok smrti. Glad, koja čini imuni sistem slabim, to je bio primarni uzrok smrti.

Fits: Da li je vakcina bila opasnija od bolesti?

fon Boh: Vakcina je bila opasnija od bolesti. Zato zapravo nije baš logično i racionalno vakcinisati vakcinom koja je opasnija od bolesti, ali velike boginje su sada nestale, tako da više nisu predmet razgovora. Polio je druga bolest. U Nemačkoj je došlo do epidemije poliomijelitisa u 1950-ih. Postojale su dve vakcine. Jedna, u obliku injekcije, druga, koja se daje oralno. Počeli su sa injekcijom, i to uopšte nije pomoglo. Onda su pokušali sa oralnim davanjem, i to je stvarno pomoglo da se zaustavi polio. Oralna vakcinacija je imitacija prirodnog puta infekcije. Sa prirodnom infekcijom, deca se igraju u prašini i postoje nekoliko bakterija polio. Ona udišu i jedu ih sa prašinom, i njihov imuni sistem primeti i jača protiv polia u njoj. Kada je ponovo pronađu, možda u velikim količinama, još uvek ne oboljevaju jer njihovo telo prepozna bakteriju i ubija je. Oralna vakcina je zaista imitacija prirodnog puta, i to je stvarno zaustavilo polio. Gotovo da nema poliomijelitisa bilo gde u svetu sada. Još uvek ima malo dečije paralize, i nema više velikih boginja, ali je iluzija da će, na isti način na koji su vakcine iskorenile velike boginje i skoro polio, jednog dana iskoreniti sve bolesti. Dakle, to je komplikovana stvar. Vakcinacija je pomogla da se prevaziđu dve zarazne bolesti. Veliki broj zaraznih bolesti se već smanjivao ili postajao bezopasan dugo pre vakcinacije. To je laž da su vakcine zaustavile sve zarazne bolesti. Danas u Nemačkoj imate 15 različitih vakcina koje su preporučene. Možete se vakcinisati protiv 15 različitih bolesti. To je preporuka. Nemate obavezu kao što je to u Kini ili u Sjedinjenim Američkim Državama. Vi niste obavezni, ali to je preporuka. Oni Vam preporučuju da se vakcinišete protiv 15

različitih bolesti, i počinju sa bebama u trećem mesecu starosti, skoro novorođenčad. Ako pogledate koje vrste vakcinacija su uključene, postoje različite kategorije vakcina. Ne postoje vakcine koje su opasne kao što je bila vakcina protiv velikih boginja, a to je važno znati. Ali, nisu sve 100% sigurne; 97-99% nisu opasne. Vakcina protiv velikih boginja je zaista bila previše opasna. (Slika 5: Spisak vakcinacija). Od ovih 15 vakcinacija napravila sam listu preporučenih vakcinacija. Imate dve bolesti koje su izuzetno važne. Zbog Vašeg pitanja, govoriću o dve najvažnije. To su dečije bolesti. Dečije bolesti protiv kojih se vakcinišemo su morbili tj (male boginje, ospice, rubeola), šarlah i rubela tj (nemačke boginje). Šarlah uopšte nije toliko opasan kao u srednjem veku. Ovo su tri bolesti dece protiv kojih se preporučuje vakcinacija. Za odrasle, preporučena vakcina je ona protiv gripa. To je dečija bolest za odrasle. Govorićemo o: vakcinaciji protiv dečjih bolesti (morbili, šarlah, rubela) i vakcinaciji protiv gripa. Druge bolesti protiv kojih se preporučuje vakcinacija su ili za bolesti koje ne postoje, skoro nepostojeće u zemljama prvog sveta - u bogatim zemljama - a to su polio, difterija, tetanus, i rotavirusni enteritis (kada imate dijareju uzrokovanu rotavirusom). Izuzetno su retke, i da vam kažem istinu, nije racionalno vakcinisati protiv njih kada su skoro nepostojeće. Ako se polio epidemija ponovo pojavi, onda možete dati oralnu polio vakcinu kao što su to uradili 1950-ih. Ali godinama i godinama pokušavajući da iskorenimo dečiju paralizu, vakcinisanjem svih ljudi čak i gde ne postoji polio, nije logično. Zato što vakcinacija nije u potpunosti bezopasna, čak i ako nije toliko opasna, ali mogućnost dobijanja polia i dalje je manje verovatna nego oštećenje usled vakcinacije. Ovo je isto sa ostalim gotovo nepostojećim bolestima. Onda imate bezopasne bolesti. Ako su ljudi zdravi i nisu gladni, onda imate gomilu bezopasnih bolesti protiv kojih vakcinišete. Preporuke za vakcine za te bezopasne bolesti su magareći kašalj, varičela (ovčije boginje) i hemofilus influence, koji je veoma jak grip. Hemofilus grip ima sve vrste opasnosti ako ste imunodeficientni. Ali ako niste imunodeficientni, samo dobijate jako lošu prehladu. Evo opet, rizik od oštećenja kroz vakcinaciju je veći od, prvo: dobijanja bolesti uopšte, i drugo: oštećenja usled bolesti. Onda imate vakcine protiv upale pluća i meningitisa. Pre svega, vakcina protiv meningitisa je samo za jednu vrstu bakterije meningitisa, i postoje

mnoge, mnoge druge vrste bakterija meningitisa. Drugo, ako ste zdravi, a niste pothranjeni, nećete dobiti meningitis. I ako ste pravilno lečeni, prevazići ćete upalu pluća. Pravilno lečeni znači da se povišena temperatura ne treba spuštati. Bakterije i virusi ne mogu da žive niti se reprodukuju na temperaturi od 40 °C (104F). Dakle, ako spuštate temperaturu antipiretikom, mogu da žive i reprodukuju se, ali ovo je druga tema, koje ću se kasnije dotaći. Dakle, sve su ove ili skoro nepostojeće ili, ako niste ekstremno pothranjene, bezopasne bolesti. Ako ste zdravi, ne bih vakcinisala protiv ovih bolesti. Onda je tu virus hepatitisa B koji je veoma slab virus. Kada je na vazduhu suši se, i više vas ne inficira. Zato se mora imati seksualni kontakt sa osobom ili poljubiti usta na usta ili kroz iglu injekcije. Ali igla injekcije mora biti zaista sveža. Ako je igla na vazduhu pola sata, suši se i ne može se zaraziti više njom. Dakle, nije logično vakcinisati celo stanovništvo protiv njega - posebno deca koja su tri meseca stara nikada neće imati tako bliski kontakt da bi dobila virus hepatitisa B. Izuzetak je ako njihove majke imaju hepatitis B. Onda bebe dobiju kroz mleko. Ali ovo je vrlo individualna i vrlo retka situacija. Mora se tretirati pojedinačno, a ne vakcinisanjem celog stanovništva. Onda imate ljudski papiloma virus, i ovo je prvi put da postoji vakcina protiv pre-raka, i nije zaista dokazano da li stvarno pomaže. Pre svega, nije dokazano da li vas zaista štiti od raka. Drugo, šta još radi, što možda nije dobro? Rak materice ionako nije čest čak i kada imate papiloma virus. Rak dojke je mnogo češći, ali rak cerviksa (rak grlića materice) nije previše čest.

Fitts: Mislim da ne postoji samo pitanje šta pojedinačna vakcine može da vam uradi, posebno u Sjedinjenim Državama, već problem je u tome da gust raspored mnogo, mnogo vakcina opterećuju tela toksičnošću. U Americi, toksičnost vakcina je veoma ozbiljan problem, jer tela neke dece ne mogu da je odbace.

fon Boh: Postoji strani protein koji se nalazi u vakcini, postoje metali poput aluminijuma, ali najvažnije je: postoje vakcine protiv nekih bolesti koje su zapravo bezopasne ako ste dobro uhranjeni. Postoje vakcine protiv bolesti koje ne postoje u ovom delu sveta ili protiv bolesti koja je individualni problem, a ne problem čitavog

stanovništva. Sa HPV-om nije poznato ni koji su efekti vakcine na duže staze. Nemaju mnogo duge studije o njima. Dakle, da ubrizgam sebi mikrob koji proizvodi bolest, čak i ako je mikrob u vakcini oslabljen, ne bih to uradila da nisam u nekoj velikoj opasnosti od dobijanja bolesti, a da je bolest dovoljno opasna ili je veoma teška za prevladati. Ali gripa?

Fits: Dozvolite mi da vam ispričam jednu zanimljivu činjenicu o mojoj istoriji. Radila sam kao investicioni savetnik deset godina, a počela sam da radim kao investicioni savetnik zato što je bilo toliko ljudi koji su dolazili kod mene i pitali me o svojim investicijama. Razlog zbog koga su dolazili kod mene bio je zato što se nešto dogodilo, zbog čega su izgubili veru u verodostojnost uspostavljenog sistema. U mnogo, mnogo slučajeva, to nešto je bila povreda vakcinom. Dakle, imali ste bogate roditelje koji su bili izuzetno odgovorni i koji su voleli svoju decu i koji su učinili sve što je u njihovoj moći da njihova se postaraju da njihova deca imaju odličnu zdravstvenu zaštitu i odličan odgoj. To su bili ljudi koji obraćaju veliku pažnju i veoma su odgovorni i imaju resurse da budu odgovorni, i uprkos tome njihovo dete je povređeno vakcinom.

fon Boh: Možete li se setiti koja je vakcina bila u pitanju?

Fits: Morala bih da se vratim i pogledam svoje podatke, ali bilo je mnogo različitih porodica i mnogo različitih obrazaca činjenica. Ono što bi se na kraju dogodilo je: Nakon što su pretrpeli laž nakon laži nakon laži u vezi sa vakcinacijom, počeli su da govore: „Ako zdravstveni sistem upravlja ovim mnogim lažima, šta se za ime sveta dešava u finansijskim sistemima? Napravili bi skok. Apsolutno. Evo šta ja nikada nisam mogla da shvatim: imate sve ove prilično bogate porodice koje imaju vremena i resursa da stignu do dna laži o vakcinaciji. Kroz njih sam videla napor da se potisnu informacije i manipulaciju i politiku laži. Ono što sam zaključila je da je postojao neki drugi razlog osim korporativnih profita, koji je bio mnogo veći i mnogo strateškiji da su želeli gust raspored vakcina. Postojao je ozbiljan strateški razlog reinžinjeringa tela i imunog sistema ljudske rase. Moje pitanje je: Zašto? Koji je cilj?

fon Boh: Govoriću samo o onima o kojima vam zaista mogu ispričati. Zaista vam mogu ispričati šta se dešava sa dečijim bolestima i gripom. Kada se dete rodi, ono se rađa sa 95% proteina njegove majke i malo od oca. Bez oca nema deteta i to je jasno. Ne 100%, ali velika količina proteina deteta je protein majka. Embriion još nema svoj izgrađen imuni sistem da napravi sopstveni protein. Međutim, vidite da svi odrasli imaju sopstveni individualni protein. Svako ima drugačiji protein. Ovo je problem kada sprovodite transfuziju krvi. Telo prepoznaje da je strano, i to mora biti uništeno. Manje ako je transfuzionarna krv iste grupe kao sopstvena ali, u svakom slučaju, telo je uništava mnogo brže od vremena koje je potrebno dok sopstvene krvne ćelije ne ostare i ne umru. Dakle, dete se rađa s velikim delom majčinog proteina i polako ga mora promeniti u svoj protein. Zbog toga imamo bolesti, koje su posebno napravljene od strane „dobrih bogova“ za decu. Beba mora prvo da se oslobodi proteina njegove majke i, nakon toga, napravi sopstveni individualni protein. Kako se oslobađa majčinog proteina? Tipične dečije bolesti imaju dva simptoma: visoku temperaturu i osip. Zašto visoka temperatura? Kako uništavaš nešto? Rastvoriš ga. Za to ti treba toplota, i treba ti voda. Kao da imaš kocku šećera, i želiš da je rastvoriš, moraš je staviti u kafu. Ako je moguće, staviš je u vruću kafu, i tako se rastvara najbrže. Dakle, toplota i voda su ono što vam je potrebno da rastvorite nešto. Zbog ovoga imamo dečije bolesti. Postoji visoka toplina (visoka temperatura ili groznica) tako da se strani protein može rastvoriti. Možete ga videti u urinu. Ostatak uništenih proteina se izlučuje kroz urin, i stvarno je taman, nije providan. U drugom momentu dolazi osip, koji je drugi akt; izbacujući sav protein napolje, sada i kroz kožu, ne samo kroz urin.

Fits: Znači, sagorevaju protein svoje majke.

fon Boh: Da. I "njihovo meso spada sa njih", kaže se na nemačkom, i postaju stvarno mršavi. Šta je meso? To je protein. Njihov protein zaista otpada; bolje reći, protein njihovih majki spada sa njih. Zato i jeste toliko važno da deca dobiju dečiju bolest, kako bi se oslobodila proteina njihove majke. Prva stvar koju morate znati je da deca ne umiru od visoke temperature. Niko ne umire od povišene temperature, čak ni stari ljudi. Stari ljudi imaju problema sa

povišenom temperaturom jer srce kuca brže i zamara se kada imaju visoku temperaturu. Stari ljudi imaju problema. Ali deca imaju zdravo srce, a ono je sveže i može da podrži povišenu temperaturu bez problema. Morate znati da ona ne umiru od povišene temperature.

Fits: Jedine koji umiru od povišene temperature su majke koje se „na smrt uplaše“. Mnogo sam čuvala dece dok sam bila tinejdžer, i ako bi dete imalo povišenu temperaturu i ona skočila, na smrt te uplaši.

fon Boh: U Srednjem veku, kada bi se pojavila visoka temperatura, i neko umro, nisu umrli od visoke temperature; umrli su od osnovne bolesti - kuge ili kolere. Povišena temperatura je pokušavala da izleči bolest zaustavljajući rast bakterija i virusa, koji se ne mogu množiti pod tako visokim temperaturom. Povrh toga, povišena temperatura alarmira vaš imuni sistem, i sva bela krvna zrnca dolaze u krv i postaju aktivna. Ljudi iz Srednjeg veka nisu umirali od povišene temperature; umrli su uprkos visokoj temperaturi. Povišena temperatura je pokušavala da ih izleči. Ali panika od groznice i dalje postoji iz onih starih vremena. Vrlo je neophodno imati groznicu da biste mogli prevazići bolest. Terapija groznicom je ponekad neophodna čak i kod starijih ljudi, i onda to nije terapija groznicom, već toplotna terapija, ne snižava se temperatura, već se podržava toplota. Kod dečijih bolesti, izuzetno je važno da ove bolesti postoje. Čak su i majke govorile: „Pre bolesti, moje dete nije imalo strpljenja, nije bilo srećno i bilo je nezadovoljno.“ Na nemačkom, govorili su: "Nije mu dobro u svojoj koži." Dobilo bi dečiju bolest; stavili bi ga u krevet; morao je spavati ili dremati, i nije bilo igranja tako da sve sile ne bi išle u spoljašni svet nego ka unutra, kako bi imao sve moguće sile da prevaziđe bolest. Zatvorili bi zavese tako da tri dana ne bi ušla svetlost. Posle bolesti, ponovo je bio prirodan, normalan on i ponovo srećan jer njegovo unutrašnje, nevidljivo, individualno i jedinstveno biće je izraslo iz proteina majke. Zato je bio nezadovoljan pred dečiju bolest. To je kao kada hodate u cipeli koja je premala; to boli; vrlo je neugodno. Morao ga je sagoreti i izbaciti. Jednom kada je napolje, počinje da jede kao div. Sada mora da izgradi svoj novi protein. Neverovatno je važno da dete ima

drugi protein osim proteina njegove majke. Ako nemate bolesti dece, mnogo, mnogo je teže promeniti svoj protein.

Fits: Kažete da ako nemate šanse da dobijete ove bolesti sa visokim temperaturama kao dete, niste toliko zdravi i niste toliko jaki.

fon Boh: Upravo tako. Tada u sebi imate strane proteine. Ako nemate dečije bolesti, bar bi trebalo imati druge visoke temperature - sa prehladama i bronhitisom. Ne bi trebalo da zaustavite groznicu. Čak i ako ne dođe do osipa, bar možeš uništiti dosta proteina. Ali čim se pojavi niska temperatura od 38,5 stepeni C (101F), svi uzimaju analgetik ili antipiretik. Povišenoj temperaturi od 39,5-40 stepeni C (103-104 F) nije dozvoljeno da se pojavi. Isto je i sa gripom.

Fits: Šta je sa gripom?

fon Boh: Kada si dete, praviš sopstveni protein. Praviš ga i kada si u pubertetu, a kada imaš oko 21 godinu, onda si spreman. Imaš svoje jedinstvene proteine. Dakle, kada imaš 21 godinu, imaš svoj protein, ali ako sve prođe dobro, onda kada budeš imao 70 godina malo se promenio, jer između 20 i 70, ti si se promenio. Važno je svake godine ili svake druge godine, do svake treće godine da tvoj protein postane malo drugačiji kako bi se prilagodio vašem unutrašnjem razvoju. Zbog toga dobijate gripu sa visokom temperaturom; 38,5 do 39,5 stepeni C (101-103F). Ne dobijate tako divnu povišenu temperaturu kao deca do 40 stepeni C (104F), ali razlika između tvog proteina kada imaš 20 godina i kada imaš 70 godina nije tako velika kao što je između proteina deteta i proteina majke deteta; između 20 i 70 godina i dalje je to tvoj sopstveni protein. Dovoljno je da imate temperaturu od 38,5 ili 39,5, ali ovo ti je ovo potrebno; neophodno je da napraviš malo promenjen protein za sebe da bi se ponovo dobro osećao u svom telu - protein koji se sada bolje uklapa u tvoje unutrašnje ja, koje je evoluiralo. Ako uvek uzimate vakcinu protiv gripe i ne dobijate nikakav grip, problem je u tome što, u određenoj meri, vaš protein ostaje sa 70 kao što je bio sa 20. Mumificiraš u svom telu. To ti otežava da sazriš. Šta je mumija? Napravljena je od konzerviranog, nepromenljivog proteina. Ni on ne

propada, ali se više ne modifikuje ni u jednom pravcu. Posmatrajte kada želite da se promenite, ne možete. Hoćeš da imaš više strpljenja ili da budeš finiji ili šta god, i ne možeš. Onda dobiješ grip, a nakon toga sve odjednom funkcioniše. Jesi strpljiviji ili finiji. Tvoj stari protein te je sprečavao da budeš ono što jesi, i odvrćao te je od toga da budeš ono što zaista želiš da budeš.

Fits: Da li je vakcina protiv gripa zaista sprečavala gripu?

fon Boh: Ne. To je isti problem kao sa meningokoknim meningitisom. Vakcina sadrži nekoliko različitih virusa gripa, ali postoji mnogo, mnogo više različitih virusa gripa. Ako dobijete drugi virus gripa protiv kog niste vakcinisani, onda dobijate gripu. Ne funkcioniše preterano mnogo, ali najvažnije je da je neophodno za vašu ličnu evoluciju da izrastete iz svog starog proteina i postanete više ono što jeste, do nivoa sopstvenog proteina. I za to vam treba grip i povišena temperatura. Ali onda je veoma važno da idete 3 dana u krevet i ne radite išta osim spavanja i dremanja, tako da sva vaša snaga može ući unutra da prevaziđe bolest. Kao kod dečijih bolsti. Ne bi trebalo snižavati povišenu temperaturu, bez antipiretika protiv povišene temperature i bez analgetika protiv glavobolje, jer oni takođe snižavaju povišenu temperaturu, ali morate takođe biti u krevetu 2-3 dana i dremati. Ovo je takođe izuzetno važno, i onda nema komplikacija. U prošlosti je bilo poznato koliko je važno imati svoj protein. Postoji bajka braće Grim o tri sekača. Oni su bili hirurzi tog vremena. Odlazili bi na polje i lečili rane. Ova tri sekača u bajci su posebno dobri, i došli su u jednostavan hotel. Čovek koji je posedovao hotel je želeo da vidi šta oni umeju. Tako da, jedan je odsekao ruku, drugi je izvadio svoje srce, a treći je izvadio svoje oči. Rekli su: "Sutra ujutro ćemo sve to vratiti, i videćete da će funkcionisati." Tokom noći, mačka je pokupila 3 organa i pojela ih. Mlada devojka koja je ostavila otvorena vrata ormara tamo gde su bili ostavljeni organi, uplašila se. Njen dečko, koji je došao da je poseti, rekao je: „Nema problema. Imam rešenje. Postoji razbojnik koji je obešen. Odsećiću njegovu ruku. Mačka koja je uzela organe, uzeću njene oči. Ima svinja koja je ubijena. Uzeću njeno srce." Ujutro kada su sekači vratili ove lažne organe unutar svojih tela i oprostili se, šef hotela je bio veoma

impresioniran. Otišli su i već je onaj sa svinjskim srcem zario u smeće i zemlju sa svojim nosom. Druga dvojica su pokušali da ga zaustave a on je rekao: "Ja znam da je to loše, ali **ne mogu da se zaustavim.**" Onda su uveče došli u drugi hotel, a neko je brojao svoj novac. Onaj sa rukom pljačkaša je otišao i ukrao malo. Druga dvojica su rekla: "Hej, šta to radiš?" Rekao je: "Znam da je loše, ali **ne mogu da se zaustavim.**" Onda kada su svi ležali u krevetu noću i spavali, onaj sa mačjim očima je video miševе svuda okolo. Probudio je ostale i rekao: "Zar ne vidite miševе svuda?" I nisu videli ništa, ali su shvatili da su bili prevareni. Vratili su se u stari hotel sledećeg jutra, a šef hotela im je dao mnogo novca, ali na kraju priče su rekli da bi oni više voleli svoje organe. Kada imate protein u vašem telu koji je njemu stran, ili od vaše majke ili stari protein iz sebe, koji više ne odgovara tvom unutrašnjem sopstvu, onda ne možete stvarno da se razvijate i dovršavate svoju misiju na Zemlji; želite da budete drugačiji, ali "**ne možete se zaustaviti**". Ako me pitate: "**Čemu sve ove vakcinacije?**" Mogu vam reći da ove vakcinacije protiv dečijih bolesti i gripa vam ne dozvoljavaju da postanite oni koji jeste, a kada ste ono što jeste, ne može se vama tako lako manipulirati; nezavisni ste. Ljudi se onda ne osećaju zaista dobro, kao deca pre dečije bolesti, i rade stvari koje ne žele zaista da rade. Zaokupljeni su sobom i ne osećaju jasnu orijentaciju. Mnogo su lakši za manipulaciju. To je problem vakcinacije protiv dečijih bolesti i gripa. Zašto je iracionalno davati druge vakcine o kojima smo ranije govorili? Ili zato što su suviše retke infekcije, ili bezopasne ako ne spustite povišenu temperaturu i odete u krevet, ili zato što nisu jako zarazne (hepatitis B). Ako onda uzmete u obzir da postoji određena opasnost od same vakcine, i uporedite je sa opasnošću da uopšte dobijete bolest ili da vam se naudi kroz bolest ako se pravilno ponašate kada ste bolesni, onda je vakcinacija opasnija. Upoznala sam i pokušala da pomognem dvoma pacijentima nakon njihove vakcinacije. Na dan ili dan nakon vakcinacije imali su ovu bolest ili onu bolest - stvarno loše. Jedan je imao šizofreniju, a jedan je imao epileptične napade. To su zaista loše bolesti; pre vakcinacije bili su zdravi. S druge strane, imamo pojavu novih bolesti, na primer autoimune bolesti. Počele su 1970-ih. Postoji značajan porast ovih bolesti od tada. Telo ne prepoznaje sopstveni protein. Verovatno nije njegov sopstveni protein i imuni sistem uništava, na primer,

delove jetre ili pluća. Ovo je bila retkost pre 30 godina, ali sada, od sveobuhvatne vakcinacije skoro celog stanovništva, protiv više bolesti, uključujući i dečije bolesti uvek se više mladih ljudi pojavljuje sa ovim autoimunim bolestima. Ako me pitate koja je najveća opasnost, to je otuđenje čovjeka od sebe, kada je nateran da živi u telu koje se ne uklapa njegovo sopstveno nevidljivo više ja. I ako autoimune bolesti zaista dolaze iz izdašne vakcinacije, autoimune bolesti su definitivno opasnije od stvarne "opasnosti" protiv koje vakcinišemo.

Fits: Rekla bih na drugi način: Sistem nije pouzdan. Ja ne verujem sistemu. Moj osećaj je da ne želim da stavim ništa u svoje telo osim ako proaktivno imam dobre, čvrste razloge da mislim da je bolje da uzmem. Ako nemam taj osećaj, neću primiti vakcinu.

fon Boh: Moramo misliti. U vremenu smo apokalipse. U Apokalipsi, kaže Biblija, dobro se naziva lošim, a loše se naziva dobrim. Sada moramo sami da sudimo za sebe. Da li su vakcine zaista dobre? Mi možemo samo suditi sa sigurnošću svojim razmišljanjem. To smo uradili ovde: Tokom ovog sata pokušala sam da dam logičnu osnovu za donošenje odluke koja je sigurna, koja se zasniva na odnosu između činjenica. **Fits:** Ovo je bilo veoma korisno i to veoma cenim. Znam da ste imali članak u Sadašnje doba. **fon Boh:** To je članak o opasnostima vitamina D. Ovu informaciju možete naći na internetu. Daphné von Boch, M.D.: The Dangers of Vitamin D Treatment Link: <https://www.perseus.ch/archive/8091> Perseus Publishing Link: <https://www.perseus.ch/fremdsprachiges/articles-in-english>

Fits: Pre nego što zatvorimo, imate li još nešto što biste želeli da podelite? Imate li veb stranicu ili način na koji ljudi mogu da vas prate?

fon Boh: Ja sam na Fejsbuku. Imam nekoga ko ga organizuje za mene. On želi da organizuje veliki događaj u Rumuniji u martu. On otvorio mi je Fejsbuk. Dajem mu sve moje podatke, i on ih postavlja. (<https://www.facebook.com/Daphne.V.Boch/>)

Fits: Postaraću se da kada dođete u SAD, objavimo nešto, ali ćete me obavještavati tako da mogu da se povežem. Mnogo vam hvala. Ovo je bilo fascinantno.

Dame i gospodo, ovo je bio Solari izveštaj.